

10 ΑΓΡΟΤΙΚΑ

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΙΟΥΛΗ 2014

Να σκεφτούν οι αγρότες ποιος φταίει που σαπίζει η σοδειά τους

Συζήτηση με τον Αλέκο Ουγγρίνο, μέλος της Πανελλαδικής Γραμματείας της ΠΑΣΥ

Για τα προβλήματα των φρουτοπαραγωγών στην Κεντρική Μακεδονία, ο «Ρίζοσπάστης» συζήτησε με τον Αλέκο Ουγγρίνο, μέλος της Πανελλαδικής Γραμματείας της ΠΑΣΥ.

— Φέτος οι καλλιέργειες στην Κεντρική Μακεδονία χτυπήθηκαν επανειλημμένα από την κακοκαιρία και ειδικότερα από το χαλάζι. Οι αγρότες πληρώνουν ασφάλιστρα στον ΕΛΓΑ, όμως ακόμη δε λειτούργησε η αντιχαλαζική προστασία και επιπλέον κινδυνεύουν να μείνουν χωρίς εισόδημα, αφού δεν θα αποζημιωθούν για τις ζημιές που υπέστησαν. Γιατί συμβαίνει αυτό;

— Πράγματι, οι καιρικές συνθήκες βρέθηκαν για μια ακόμη χρονιά «απέναντι» στους αγρότες της Κεντρικής Μακεδονίας - όπως και άλλων περιοχών της χώρας - προκαλώντας μεγάλες καταστροφές στην αναμενόμενη παραγωγή, με τις έντονες χαλαζοπτώσεις και τις πολλές βροχοπτώσεις. Η προστασία από τη μεριά του κράτους μέσω του ΕΛΓΑ είναι ανύπαρκτη, μιας και τα αεροπλάνα της αντιχαλαζικής προστασίας δεν πέταξαν, γιατί ο ΕΛΓΑ δεν είχε υπογράψει τη σύμβαση, αφήνοντας «ξεκρέμαστους» τους αγρότες, αν και πληρώνουν την τσουχερή εισφορά τους.

Τώρα οι παραγωγοί, ανάμεσά τους οι φρουτοπαραγωγοί και κατά κύριο λόγο οι ροδακίνοπαραγωγοί της Κεντρικής Μακεδονίας, θα περιμένουν με τους μήνες, μέχρι και την επόμενη χρονιά, για τις γνωστές κουτσουρεμένες αποζημιώσεις, σύμφωνα με τον Κανονισμό του ΕΛΓΑ. Το αγροτικό εισόδημα, που έτσι κι αλλιώς μειώνεται κάθε χρόνο, δέχτηκε μεγάλο πλήγμα και ο χειμώνας προβλέπεται πολύ βαρύς για την αγροτική οικογένεια.

Είναι γνωστές βέβαια ο εισπρακτικός χαρακτήρας του ΕΛΓΑ. Με τα υπέρογκα χαράτσια ασφάλιστρα έχει δημιουργήσει απόθεμα από τον ιδρώτα των αγροτών, χωρίς να τους καλύπτει για το 100% των ζημιών από όλα τα αίτια, σε όλες τις χρονικές περιόδους, για τη

Ο Αλέκος Ουγγρίνος

φωτική και τη ζωική παραγωγή.

Από αυτή τη σκοπιά, έχει μεγάλη σημασία να αναδειχτεί σε αίτημα αιχμής η έγκαιρη και πλήρης αποζημίωση για το 100% της ζημιάς και του φυτικού κεφαλαίου, προκειμένου να μπορεί ο αγρότης να ανταποκριθεί στις ανάγκες της επόμενης καλλιεργητικής περιόδου.

— Η φετινή χρονιά παρουσιάζει αύξηση της παραγωγής στα ροδάκινα μόλις 11% σε σχέση με άλλες χρονιές. Γιατί αυτό δημιουργήσε αδιέξοδο στη διάθεση του προϊόντος και φέρνει πάλι μείωση του εισοδήματος των αγροτών;

— Οι λόγοι είναι πολλοί και διαχρονικοί. Πολύ λιότερα και μέχρι τη δεκαετία του '90, υπήρχε κοινοτική προτίμηση και προστατευτισμός της ευρωπαϊκής παραγωγής, με στόχο να γιγαντωθούν μέσα από την ευρωπαϊκή αγορά μεγάλες καπιταλιστικές μονάδες. Γι' αυτό και το μεγαλύτερο ποσοστό της παραγωγής πηγαίνει στις ευρωπαϊκές αγορές.

Αργότερα, με την απελευθέρωση, δηλαδή την άρση του προστατευτισμού, και την

κατάρρευση των εγγυημένων τιμών, αλλά και την είσοδο και άλλων χωρών στην ΕΕ που είχαν ροδακίνοπαραγωγή, το εξωτερικό εμπόριο άλλαξε προσανατολισμό προς Ρωσία, Ουκρανία, Ρουμανία, Βουλγαρία. Είμαστε εξαγωγική χώρα στο νωπό και μεταποιημένο ροδάκινο, εξαγωγας κατά μέσο όρο πάνω από 200.000 τόνους το χρόνο και το μεγαλύτερο μέρος πηγαίνει στις αγορές των πρώην σοσιαλιστικών χωρών και κύρια της Ρωσίας, της Ουκρανίας κ.α.

Φέτος, η παραγωγή είναι λίγο αυξημένη σε σχέση με την αναμενόμενη και ταυτόχρονα οι παραπάνω χώρες μείωσαν τις εισαγωγές τους λόγω των δικών τους εσωτερικών προβλημάτων, όπως είναι το μειωμένο βαλάντιο των εργαζομένων - καταναλωτών από τις εφαρμοζόμενες αντιλαϊκές πολιτικές - αυτές τις χώρες, η εμπόλεμη κατάσταση στην Ουκρανία, η υποτίμηση του ρουβλίου και άλλα. Άρα, οι εξαγωγές φρούτων προς τις χώρες αυτές έχουν ουσιαστικά «φρακάρει».

Η εσωτερική αγορά έχει επίσης «βαλτώσει» και απορροφά πολύ μικρές ποσότητες, παρά τα παχιά λόγια για τη μεγάλη αύξηση του τουριστικού ρεύματος και άρα την ανάλογη απορρόφηση φρούτων. Οι εργαζόμενοι των πόλεων, με τα προβλήματα επιβίωσης που αντιμετωπίζουν, όπως η ανεργία, η υποαπασχόληση, οι μειώσεις στα μεροκάματα και τους μισθούς, τα απαντά χαράτσια, δεν μπορούν να καταναλώσουν τα ροδάκινα και τα υπόλοιπα φρούτα με τιμές 8 και 9 φορές ακριβότερες από τις τιμές παραγωγών, που πουλάνε 20 λεπτά το κιλό, εξαιτίας της απαράδεκτης αισχροκέρδειας των μεγαλεμπόρων και το άνοιγμα της περιφέρειας «ψαλίδας τιμών».

Όσο δεν παίρνονται άμεσα και συγκεκριμένα μέτρα για την απορρόφηση της παραγωγής εντός και εκτός Ελλάδας, μεγάλες ποσότητες ροδάκινων και νεκταρινιών θα συνεχίζουν να σαπίζουν στα ψυγεία των Συνεταιρισμών και των Ομάδων Παραγωγών ή στην καλύτερη περίπτωση θα οδηγηθούν στη χυμοποίηση με τιμές 5 λεπτά το κιλό για τον παραγωγό. Δεν μιλάμε επομένως για απλή μείωση του εισοδήματος του 2014 για τους ροδακίνοπαραγωγούς, αλλά για μια ακόμη καταστροφική χρονιά, αφού και η περσινή είχε μειωμένη παραγωγή.

— Τα μέτρα που ανακινώσε το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης απαντούν στο αδιέξοδο που έχει δημιουργηθεί με τη διάθεση του προϊόντος;

— Ακόμει για μέτρα και κανένα μέτρο δεν βλέπουμε από το ξεκίνημα της συγκομιδής εδώ και δύο περίπου μήνες. Ακόμει και διαβάζουμε ξανά και ξανά για συσκέψεις, για επαφές στην ΕΕ, για κατανάλωση του ροδάκινου σε Στρατό, Νοσοκομεία κλπ. ενώ ήδη έχει ουσιαστικά καταστραφεί εμπορικά το μεγαλύτερο μέρος των επιτραπέζιων ποικιλιών ροδάκινων και νεκταρινιών μιας και έχει ολοκληρωθεί η συγκομιδή του κύριου όγκου της αναμενόμενης παραγωγής του 2014.

Διαβάσαμε ότι το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ζήτησε άδεια από την ΕΕ για απόσυρση παραγωγής, αλλά ξέρουμε ότι αυτό δεν φέρνει αποτέλεσμα. Χρειάζεται να ενεργοποιηθούν άμεσα οι όποιες προβλέψεις των Επιχειρησιακών Σχεδίων των Συνεταιρισμών - Ομάδων Παραγωγών για περιπτώσεις εμπορικών κρίσεων. Χρειάζεται να ενισχυθούν άμεσα οι ροδακίνοπαραγωγοί για τις τεράστιες απώλειες στο αναμενόμενο εισόδημά τους, ακόμα και με μέτρα που συγκρούονται με την πολιτική της ΚΑΠ.

— Πώς σχολιάζετε τις προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, ανάμεσα στις οποίες φαίνεται να υιοθετεί και την επιδότηση για απόσυρση των προϊόντων;

— Είναι ουσιαστικά η κυβερνητική πρόταση, που συζητήθηκε στο Συνεδριό του υπουργείου Γεωργίας της ΕΕ, γιατί και στις άλλες χώρες, όπως η Ισπανία, η Ιταλία και η Ρουμανία, υπάρχει υπερπαραγωγή.

Όμως, η απόσυρση των αγροτικών προϊόντων από την ΕΕ με καταστρεφτική είναι αντιπαραγωγική διαδικασία, τη στιγμή που εκατομμύρια άνθρωποι δεν έχουν τη δυνατότητα να φάνε ροδάκινο νωπό, σε κομμάτια ή σε χυμό. Εχει αφήσει αθεράπευτες πληγές στη φρουτοπαραγωγή της χώρας μας. Με την εξαγορά συνειδητών με τα «τρίαντα αργύρια» των χωματερών, η ΕΕ και το κράτος δημιούργησαν ιδιαιτελείς και εξαγορασμένες «προέδρους» και «εκπρόσωπους», που απαίτησαν στα μάτια των αγροτών τους συνεταιριστικούς φορείς και το συνεταιριστικό κίνημα.

Η κυβέρνηση έπρεπε και πρέπει, στο βαθμό που προλαβαίνει με τις όψεις ποικιλίες που έχουν απομείνει για συγκομιδή, να συμβάλει στη διάθεση της σοδείας επιτραπέζιων ροδάκινων και νεκταρινιών, εξαντλώντας τις δυνατότητες που υπάρχουν να απορροφηθεί σε Νοσοκομεία, Στρατό, Παιδικούς Σταθμούς κ.α., να μοιραστεί με ευθύνη του κράτους σε ανέργους, απολυμένους, πολύτεκους, ευπαθείς ομάδες συμπολιτών μας. Να κομποστοποιήσει και χυμοποιήσει την παραγωγή που δεν μπορεί να διατεθεί, ώστε να μπορέσει να συστηρηθεί μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και ταυτόχρονα να δοθεί τιμή νωπού στους αγροτοπαραγωγούς, ακόμα κι αν έρχεται σε συγκρούση με την ευρωπαϊκή πολιτική.

Από τα λεγόμενα του αρχηγού του ΣΥΡΙΖΑ, πρόσφατα στην Ημαθία, διαφαίνεται η προσπάθεια να απενοχοποιηθεί και να απαλλαγεί των ευθυνών της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής της ΕΕ για την κατάντη της αγροτικής παραγωγής στη χώρα μας και το ξεκλήρισμα χιλιάδων αγροτικών νοικοκυριών τα τελευταία χρόνια. Όμως, τα αδιέξοδα στην αγροτική παραγωγή και το αγροτικό εμπορικό ισοζύγιο ήρβαν ακριβώς με το «μακροχρόνιο σχεδιασμό» της ΕΕ και με τη συνέχισή των ελλληνικών κυβερνήσεων και όχι γιατί δεν υπήρξε τέτοιος. Αυτοί είναι οι σχεδιασμοί της «ελευθέρου αγοράς» του καπιταλιστικού κόσμου, που ο ΣΥΡΙΖΑ προλαβαίνει να διαχειριστεί από τη θέση της κυβέρνησης.

Χρειάζεται άλλος δρόμος, χωρίς δεσμεύσεις από την ΕΕ και το κεφάλαιο

— Μπροστά στην κατάσταση που έχει διαμορφωθεί, πώς πρέπει να αντιδράσουν οι αγρότες; Μπορεί, και πώς, ο πλούσιος κάμπος της Κεντρικής Μακεδονίας να αξιοποιηθεί σε όφελος των αγροτών και του λαού;

— Πρόκειται για μεγάλη απώλεια στο φετινό αγροτικό εισόδημα, που δέχεται απαντώντας πλήρως τα τελευταία χρόνια από τις απαράδεκτες χαμηλές εμπορικές τιμές, από το συνεχώς αυξανόμενο κόστος παραγωγής, με ανατιμήσεις στα αγροτικά εφόδια, τα χαράτσια ΟΓΑ, ΕΛΓΑ, ΟΣΔΕ, κλπ., που κάνουν την επιβίωση των μικρομεσαίων καλλιεργητών ακόμη δυσκολότερη.

Οι ροδακίνοπαραγωγοί της χώρας μας, όπως και συνολικά οι μικρομεσαίοι αγρότες και κτηνοτρόφοι, βλέπουν να τους αντιμε-

τωπίζει εχθρικά, να μην τους προστατεύει από τους μεγαλεμπόρους, να μην ενεργοποιείται έγκαιρα ο κρατικός μηχανισμός για την προστασία τους από φυσικές καταστροφές.

Ο κάμπος της Κεντρικής Μακεδονίας και όλη η χώρα μπορεί να παράγει σε επάρκεια και ποιότητα αγροτοκτηνοτροφικά προϊόντα για να καλύψει τις διατροφικές ανάγκες του λαού μας και να φέρει πολύτιμο συνάλλαγμα από εξαγωγές, που θα αξιοποιείται όμως προς όφελος του λαού, και όχι των εξαγωγέων - μεγαλεμπόρων.

Τροχόπεδη σ' αυτά είναι η συμμετοχή της χώρας στην ΕΕ, ο ίδιος ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης, όπου τα πάντα ρυθμίζονται με κριτήριο τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων, που επεκτείνονται τη δράση τους και στον αγροτικό τομέα. Υπάρχει και η εμπειρία από τα προηγούμενα χρόνια, όταν τα ροδάκινα

να απορροφούνταν από τις αγορές του εξωτερικού. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει ζήτηση, η οποία θα μπορούσε να καλυφθεί με διακρατικές συμφωνίες, που θα παίρνουν όμως υπόψη τους το συμφέρον και τις ανάγκες του λαού. Τέτοιες συμφωνίες, καμιά κυβέρνηση δεν μπορεί να κάνει όταν δεσμεύεται απέναντι στην ΕΕ και στο κεφάλαιο.

Απαιτείται η εφαρμογή μιας άλλης φιλοαγροτικής πολιτικής, χωρίς περιορισμούς και πρόστιμα συνυπευθυνότητας, με τον απαιτούμενο κεντρικό σχεδιασμό της παραγωγής και της διέθεσής των αγροτοκτηνοτροφικών προϊόντων, με προτεραιότητα τη διατροφική αυτάρκεια της χώρας. Εκεί ακριβώς πρέπει να στοχεύει και η οργανωμένη αγωνιστική αντίδραση των φρουτοπαραγωγών της Κεντρικής Μακεδονίας, όπως και συνολικά των μικρομεσαίων αγροτοκτηνοτρόφων όλης της χώρας.

2. ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΟΙ ΜΕΤΕΓΓΡΑΦΕΣ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 20/07/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 20/07/2014

Σελίδα: 22

Στη Βουλή οι μετεγγραφές

Εντός της εβδομάδας θα συζητηθεί στη Βουλή η πρόταση βουλευτών ώστε η πρόσφατη νομοθετική ρύθμιση για ελεύθερες μετεγγραφές παιδιών πολυτέκνων και τριτέκνων οικογενειών και όσων πληρούν κοινωνικά κριτήρια να ισχύσει και για τους φοιτητές που εισήχθησαν το προηγούμενο ακαδημαϊκό έτος 2013-2014. Η υιοθέτηση της πρότασης θα εξαρ-

τηθεί από τον αριθμό των αιτήσεων από τους πρωτοετείς που θα εισαχθούν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση μετά τις φετινές Πανελλαδικές Εξετάσεις. Πάντως, η απελευθέρωση των μετεγγραφών προκαλεί οξύτερες αντιδράσεις τόσο από τα κεντρικά ΑΕΙ/ΤΕΙ που θα «υπερφορτωθούν», όσο και από τα περιφερειακά ιδρύματα που θα «αποψιλωθούν» από φοιτητές.

3. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΞΥΝΗ ΜΕ ΤΗΝ UNESCO

Μέσο: ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ _ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Ημ. Έκδοσης: . . .20/07/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .20/07/2014

Σελίδα: 16

Συνεργασία του εκπαιδευτικού ομίλου Ξυνή με την UNESCO

Στο πλαίσιο του προγράμματος «Συμμαχία Πολιτισμού και Εκπαίδευσης», πραγματοποιήθηκε συνάντηση μεταξύ του προέδρου του εκπαιδευτικού ομίλου Ξυνή, καθηγητή Σοφοκλή Ξυνή, και του προέδρου του Ομίλου για την UNESCO Πειραιώς και Νήσων και αντιπροέδρου της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Ομίλων, Συλλόγων και Κέντρων της UNESCO (WFUCA) για την Ευρώπη και τη Βόρεια Αμερική Ιωάννη Μαρωνίτη, στα γραφεία του Ομίλου για την UNESCO Πειραιώς και Νήσων, στη Νίκαια.

Οι κύριοι Μαρωνίτης και Ξυνής προχώρησαν σε έναν εκτεταμένο εποικοδομητικό διάλογο, ανταλλάσσοντας καινοτόμες ιδέες και απόψεις, και κατέληξαν σε Σύμφωνο Συνεργασίας ορίζοντας κοινούς στόχους δράσης.

Ιωάννης Μαρωνίτης και Σοφοκλής Ξυνής

Μεταξύ των στόχων, η προώθηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, η άμεση αντιμετώπιση της φτώχειας καθώς και η δημιουργία εκπαιδευτικών προγραμμάτων για απόρους, μακροχρόνια ανέργους, πολύτεκνες και μονογονεϊκές οικογένειες με χαμηλό εισόδημα.

Ο κ. Μαρωνίτης, πρόεδρος της UNESCO, επεσήμανε σχετικά: «Ξεκινά μια ιδιαίτερα ελπιδοφόρα συνεργασία του Ομίλου για την UNESCO Πειραιώς και Νήσων με τον εκπαιδευτικό όμιλο Ξυνή, με τον οποίο μας ενώνει η παράλληλη δράση μας, που ως κεντρικό άξονα έχει την προσφορά στον συνάνθρωπο μέσω του Πολιτισμού, της Αλληλεγγύης και της Εκπαίδευσης. Είμαστε αισιόδοξοι για την κοινή δράση που ξεκινά».

Μέσο:ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: ...20/07/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...20/07/2014

Σελίδα: 19

Η Ελλάς στον δρόμο χωρίς επιστροφή - μόλις 94.100 οι γεννήσεις το 2013!

Στις 11 Ιουλίου 2014 δημοσιεύθηκε στον ημερήσιο τύπο ότι «Ο πληθυσμός της Ελλάδος, από 11.062.000 την 1η Ιανουαρίου 2013, μειώθηκε στα 10.999.000 την 1η Ιανουαρίου 2014, σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat». Σύμφωνα με τα στοιχεία της κοινοτικής στατιστικής υπηρεσίας, τον τελευταίο χρόνο οι γεννήσεις στη χώρα μας ανήλθαν σε 94.100, οι θάνατοι σε 112.100, δηλαδή η «καθαρή» μείωση του πληθυσμού ήταν 18.000.

Παραλλήλως η Ελλάδα, μαζί με την Ιταλία και τη Γερμανία, εμφανίζουν από τα πιο χαμηλά ποσοστά σε γεννήσεις στους «28»...

Του
ΒΑΣΙΛΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ
Προέδρου της Ανωτάτης
Συνμοσπονδίας
Πολυτέκνων Ελλάδος

δηλ. ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ) προειδοποιούσαν: «Η δημογραφική εξασθένηση - γήρανση της κλασικής Ελλάδος και του Ευρωπαϊκού οδήγησε,

(εφ. ΕΣΤΙΑ). Η είδηση, βέβαια, πέρασε στα ψιλά και ουδόλως σχολιάσθηκε. Ουδέν από τα υπάρχοντα κόμματα στη Βουλή του λεγομένου συνταγματικού ή μη τόξου καταδέχθηκε να σχολιάσει το γεγονός αυτό, που οδηγεί την Ελλάδα στον δρόμο ο οποίος δεν έχει επιστροφή, στο τέλος της ιστορίας της. Ποιο μέλλον μπορεί να έχει αυτή η χώρα και αυτή η πατρίδα όταν για πρώτη φορά στην ιστορία της από το 1921, που υπήρχουν στατιστικά στοιχεία, οι γεννήσεις κατέλθαν κάτω από τις 100.000! Το 2013 ήταν μόλις 94.100 σε έναν πληθυσμό 10.992.000 κατοίκων. Ενώ το 1921, δηλ. πριν από 103 χρόνια, η Ελλάς με πληθυσμό μόλις 5.016.889 είχε 106.935 γεννήσεις, ενώ οι θάνατοι μόλις 68.839, δηλ. υπήρχε μία υπεροχή των γεννήσεων έναντι των θανάτων κατά 40.000! Το 2013 οι θάνατοι υπερβαίνουν τις γεννήσεις κατά 18.000! Σημειωτέον ότι η ΕΛΣΤΑΤ δεν έχει δώσει στην δημοσιότητα ακόμη τα σχετικά στοιχεία για να διακριβωθεί, από αυτές τις 94.100 γεννήσεις, ποιος είναι ο αριθμός των γεννήσεων από τις Ελληνίδες. Πρόκειται περί καταντήματος μιας χώρας που καταρρέει δημογραφικώς και η πολιτική εξουσία κοιμάται μακαρίως και ερίζει περί του εάν θα συγκληθεί η Ολομέλεια της Βουλής για να συζητηθεί και ν' αποφασίσει εάν θα γίνει δημοψήφισμα για τη «μικρή ΔΕΗ», ως να είχαν εξασφαλισθεί οι 180 βουλευτές που θα ψήφιζαν για τη διενέργειά του! Έχουν προφανώς απολέσει τα κόμματα τη μνήμη τους, όταν τον Φεβρουάριο του 1993 με το ομόφωνο πόρισμα της Βουλής (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ,

σύμφωνα με έγκριτες μαρτυρίες, τον Ελληνισμό σε υποταγή αιώνων και παρ' ολίγον σε ολοκληρωτικό αφανισμό».

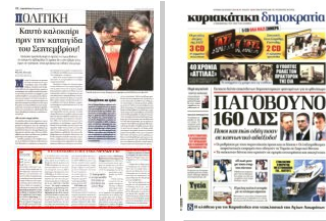
Αυτός ο ολοκληρωτικός αφανισμός προβάλλει μπροστά μας και εμείς προσποιούμε ότι δεν τον βλέπουμε. Το ατυχές είναι ότι ούτε η πάσης φύσεως πνευματική ηγεσία ασχολείται με το θέμα αυτό, που αποτελεί στην κυριολεξία ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια του έθνους. Ούτε καν σχολιάσθηκε από τα λαλίστατα ΜΜΕ το θέμα. Η ενασχόλησή τους εξαντλείται στο πότε θα γίνουν εκλογές, για το εάν θα υπάρξουν οι 180 βουλευτές για να εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας και δεν τους απασχολεί το εάν αυτή η πατρίδα έχει μέλλον και εάν αυτή η χώρα θα επιζήσει ή οδεύει στο τέλος της ιστορίας της. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι περί παντός επιστητού ασχολούμενοι δημοσιογράφοι ουδόλως ερεύνησαν και ουδόλως ερώτησαν τους κατέχοντες την εξουσία, αλλά και τους ορεγόμενους αυτή: Ποιό είναι το πρόγραμμά τους και εάν τους απασχολεί το δημογραφικό και το πρόβλημα της υπογεννητικότητας και με ποιά συγκεκριμένα μέτρα θα το αντιμετωπίσουν; Εάν πραγματοποιούσαν αυτήν την έρευνα τότε θα διαπίστωναν ότι ουδένα απασχολεί το θέμα και ούτε πρόγραμμα έχουν και ούτε ενδιαφέρονται για τη λύση του! Με τέτοιους ανθρώπους κυβερνάται η χώρα και τέτοιους ψηφίζουμε για να μας κυβερνούν. Εδώ και 25 αιώνες ο μέγας Θουκυδίδης απειφάνετο: «Δεν είναι δυνατόν να έχουν την ιδίαν αξίαν ή να είναι επίσης δίκαιαι αι περί των δημοσίων πραγμάτων γνώμαι εκείνων όσοι δεν έχουν, όπως οι άλλοι, τέκνα διά να μετάσχουν των ιδίων κινδύνων» (Επιτάφιος κεφ. 44 παρ. 3, μτφρ. Ελευθέριος Βενιζέλος). Οι λόγοι του όχι μόνον είναι σήμερα επίκαιροι και ανεφάρμοστοι, αλλά συμβαίνει και το αντίθετο. Οι κατέχοντες την εξουσία ευνοούν σκανδαλωδώς τους αγάμους και τους ατέκνους και έχουν στο στόχαστρο τους πολυτέκνους και εφέτος με τις φορολογικές δηλώσεις γίνεται πραγματική «φοροσφαγή των πολυτέκνων», όπως έγραψε σε άρθρο της και η έγκριτος δημοσιογράφος κ. Μαρία Μπαλοδήμου.

5. Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΟΛΟΤΑΧΩΣ ΑΦΑΝΙΖΕΤΑΙ

Μέσο: ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 20/07/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 20/07/2014

Σελίδα: 4

Από τον
Σάββα
Αναστασιάδη*

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΟΛΟΤΑΧΩΣ ΑΦΑΝΙΖΕΤΑΙ!

Εδώ και δεκαετίες το δημογραφικό αποτελεί το μεγαλύτερο εθνικό πρόβλημα, το οποίο επηρεάζει αρνητικά την ασφάλεια, την οικονομία, την εθνική συνοχή. Οι δημογραφικές εκτιμήσεις ακούγονται σαν ένα σήμα κινδύνου, σαν κραυγή αγωνίας από ένα έθνος που χάνεται, καθώς τα στοιχεία είναι ιδιαίτερα ανησυχητικά. **Η δραματική μείωση των γεννήσεων βάζει το ελληνικό έθνος και το κράτος σε έναν επακίνδυνο κύκλο παρακμής.** Είναι ενδεικτικό ότι, ενώ το έτος 1980 οι γεννήσεις στη χώρα μας ήταν 148.000, το έτος 2012 έπεσαν στις 100.371, από τις οποί-

ες το τριάντα τοις εκατό περίπου είναι αλλοδαποί - μετανάστες, οπότε οι γεννήσεις των Ελλήνων έπεσαν περίπου στις 70.000. Εκτιμάται, δε, ότι, αν η πτωτική πορεία των γεννήσεων συνεχιστεί, το έτος 2050 ο πληθυσμός της χώρας θα είναι 8.500.000, με το εξήντα τις εκατό των Ελλήνων να είναι πάνω από 65 ετών, ενώ στο τέλος του αιώνα ο ελληνικός πληθυσμός θα είναι 2.000.000-3.000.000 άτομα. **Το υψηλό ποσοστό ανεργίας, η εργασιακή ανασφάλεια και η ανάγκη απασχόλησης και των δύο γονέων, η έλλειψη πλαισίου προστασίας και ενίσχυσης της πολύτεκνης οικογένειας επαυξάνουν, στην καλύτερη περίπτωση, στα νέα ζευγάρια να αποκτήσουν μόνο ένα παιδί. Τα κίνητρα που εί-**

χαν δρομολογηθεί από τις κυβερνήσεις της Ν.Δ. την περίοδο 2004-2009 βελτίωσαν τους δείκτες, αλλά δεν ήταν αρκετά για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα. Σήμερα τα περισσότερα από αυτά έχουν καταργη-

θεί και η κατάσταση επιδεινώνεται, με το έτος 2012 να θεωρείται η χειρότερη δημογραφικά χρονιά από το 1940.

Η Ελλάδα γερνάει. Ο πληθυσμός της μειώνεται και η δύναμη και η ισχύς του έθνους συρρικνώνονται επακίνδυνα, ενώ τα πληθυσμιακά κενά στην ύπαιθρο και ιδίως στην παραμεθόριο αποτελούν ήδη σοβαρότατο κίνδυνο για τη χώρα. Είμαστε η τρίτη πιο γερασμένη

χώρα στον κόσμο. «Οι Έλληνες βρίσκονται σε μία μάχη για τη σωτηρία τους και οι πιθανότητες είναι εναντίον τους» γράφουν σε άρθρο τους οι «New York Times» στις 14 Δεκεμβρίου 2013, αναφερόμενοι στο δη-

μογραφικό πρόβλημα της Ελλάδος.

Είναι γεγονός ότι αυτή την περίοδο αντιμετωπίζουμε σοβαρά οικονομικά προβλήματα, όμως το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα και κίνδυνος που αντιμετωπίζει η χώρα μας είναι το δημογραφικό, η λύση του οποίου θα αποτελέσει λύση για τα προβλήματα του τόπου. **Γι' αυτό, επάτελος, πρέπει να αναθεω-**

ρήσουμε την πολιτική μας και να δημιουργήσουμε ουσιαστικά κίνητρα για τους νέους γονείς. Να ενθαρρύνουμε και να στηρίξουμε τους υποψήφιους γονείς.

Απατείται το δημογραφικό πρόβλημα να αντιμετωπισθεί από τις κυβερνήσεις, τα όργανα της Πολιτείας, την Αυτοδιοίκηση και το σύνολο της κοινωνίας ως στρατηγικό και μείζον θέμα για τον Ελληνισμό και την ύπαρξή του.

Σαν τέτοιο πρέπει να αναδειχθεί και να εμπεδωθεί στη συνείδηση όλων μας. Αυτό όμως πρέπει να γίνει τώρα με μέτρα θαρραλέα, ρεαλιστικά και πάρα πολύ ακριβή για να δώσουν ισχυρά κίνητρα στους νέους για τεκνοποίηση. Διαφορετικά ο Ελληνισμός είναι καταδικασμένος σε αφανισμό.

*Βουλευτής Ν.Δ. Β' Θεσσαλονίκης

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΛΕΞΑΚΗ:

Πάντα ήμασταν αγωνίστριες. Δεν γίναμε τώρα!

γώνα τους αυτονόητο καθήκον διότι «δεν παίρνουν χρήματα από τα κεφάλια και τους πλούσιους, αλλά από μεσήλικες γυναίκες με πενιχρούς μισθούς», όπως και φυσιολογική εξέλιξη επειδή «ήμασταν πάντα αγωνίστριες. Δεν ήμασταν στον δρόμο, αλλά η δουλειά μας είναι δύσκολη και την κάναμε για να ζήσουμε όχι για να πλουτίσουμε».

«Δεν τους φοβόμαστε, θα τους ανατρεψούμε»

Οι περισσότερες έχουν πιάσει τους από μια ιστορία με δύσκολα παιδικά χρόνια. Η Ευ. Αλεξάκη μεγάλωσε στη Μυτιλήνη, ο πατέρας της ήταν ψωράς και η μάνα της μοδίστρα. Με δυο χαμηλά μεροκάματα προσπαθούσαν να ζήσουν την πολύτεκνη οικογένειά τους. Η ίδια έπαιζε με κούκλες φτιαγμένες από κουρέλια, αλλά δεν είχε παράπονο. Αυτές οι εμπειρίες την έχουν κάνει δυνατή. «Δεν έχουνα να φοβηθούμε τίποτα», λέει και τονίζει ότι για την ίδια πλέον δεν είναι ένας αγώνας για τη δουλειά της. Είναι κάτι παραπάνω από μια συντεχνιακή διεκδίκηση. Είναι ένας αγώνας «για το σύνολο των εργασιακών δικαιωμάτων. Ένας αγώνας για το μέλλον των παιδιών μας, γιατί έτσι όπως διαμορφώνεται έχουμε τεράστια ευθύνη. Θα μείνουμε στον δρόμο μέχρι να πετύχουμε όχι μόνο τη νίκη στον δικό μας κλάδο, αλλά μέχρι να έρθει η κοινωνική ανατροπή».

Με τη Χαρούλα στο Σύνταγμα

Η συναυλία στις 28 Ιουλίου θα είναι ένα ευχάριστο διάλειμμα. Μια «ανάσα» για τις καθαρίστριες, που θ' αφήσουν για λίγο τις ντυντούκες στην άκρη και θα τραγουδήσουν. «Ελπίζουμε να έρθει αρκετός κόσμος, όπως έρχεται κάθε μέρα από εδώ στις σκηνές μας», λέει η Ευ. Αλεξάκη. Αυτές οι γυναίκες που έχουν δώσει τόσα, δεν ξεχνούν να ευχαριστήσουν όσοι τους στηρίζουν. «Σε όλους όσους μας έχουν στηρίξει, στην Άλληλεγγύη για όλους», και τον ρ/σ Στο Κόκκινο, που διοργανώνουν τη συναυλία.

Γι' αυτές τις γυναίκες που κρατούν τη χαρά από τη σκέψη της ανοιχτής και μέσα από το κουτί των Μνημονίων βλέπουμε ακόμα ουρανό, αξίζει να μην κανονίσουμε τίποτα άλλο για την επόμενη Δευτέρα. Η θέση μας είναι στο πλευρό τους, να τους δώσουμε κουράγιο, μαζί με τη Χαρούλα.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

» «Όποια θέλει να κάνει μπάνιο της δίνω το σπίτι μου. Μένω Εξάρχεια». Τα λόγια αυτά ανήκουν σε έναν από τους πολλούς αλληλέγγυους που περνούν καθημερινά από την Καραγεώργη Σερβίας και κάνουν μια στάση στις απολυμένες καθαρίστριες, άλλοτε απλώς για να δώσουν κουράγιο, άλλοτε για να προσφέρουν όποια βοήθεια μπορούν. Συμπληρώθηκαν 75 ημέρες από τότε που οι καθαρίστριες αποφάσισαν να συνεχίσουν τον αγώνα τους, κατασκηνώνοντας έξω από το υπουργείο Οικονομικών. Θα τις δεις μελανιασμένες από τα χτυπήματα των ΜΑΤ, θα τις δεις κουρασμένες από τον ύπνο στη σκηνή, αλλά και στενοχωρημένες που δεν βλέπουν όσο θέλουν τους δικούς τους, μιας και πολλές από αυτές μένουν μακριά από τα σπίτια τους. Κόντρα στις δυσκολίες παραμένουν απτόητες και προσμένουν τη μεγάλη συναυλία στο Σύνταγμα, «μία μέρα γιορτής», λένε.

Τις επισκεπτόμαστε την ώρα της σύλληψης του Μαζιώτη. Τα καλαμπόρια δίνουν και παίρνουν. «Ούτε για μας δεν έχουν φέρει τόση αστυνομία», λένε. Στο τραπέζι με τις μπλούζες καθόταν η Ευαγγελία Αλεξάκη, μία από τις 595. Έχει το χέρι της δεμένο και μελανιές στα χέρια της. «Το σώμα μας το σημάδεψαν, την ψυχή μας όμως δεν μπορούν να την ακουμπήσουν. Τα σημάδια στο σώμα μας θα σβήσουν. Εγώ όμως δεν θα σταματήσω να τους βλέπω σαν τα στρατιωτάκια που έπαιζαν τα παιδιά

μου. Τόσο μικρούς τους βλέπω», λέει.

Θυμάται τη μέρα που έμαθε για τη διαθεσιμότητα. «Ήταν απαίσιο συναίσθημα. Στα 57 μου δεν έχω μέλλον, δεν μπορώ να δουλέψω κάπου αλλού». Μέχρι το 2006 έκανε δυο δουλειές. Έφευγε νωρίς το πρωί απ' το σπίτι της και γυρνούσε αργά το βράδυ. «Το έκανα για τα παιδιά μου. Τώρα είναι σπουδασμένα και τα δυο και κάνουν τη ζωή τους». Θέλοντας μια πιο ήρεμη ζωή, αποφάσισαν με τον άντρα της να μετακομίσουν στην Κέρκυρα και η ίδια να συνεχίσει να εργάζεται μόνο ως καθαρίστρια. «Έφυγα με απόσπαση. Εκεί πήραμε ένα σπίτι με δάνειο και από το δικό μου μισθό πληρώναμε τις δόσεις». Η είδηση της απόλυσής της ήταν ό,τι χειρότερο μπορούσε να συμβεί για τα οικονομικά της οικογένειας. «Δεν ονειρευόμασταν μεγάλη ζωή και πισίνες. Θέλαμε ένα χώρο για να ξεκουραστούμε και προσωπικά εγώ ονειρευόμουν να σπάσω αυτό το ξυπνητήρι.

Στην πιο κρίσιμη περίοδο, μας απέλυσαν».

«Ο Στουρνάρας με το sushi, εμείς με το κουκούτσι!»

Απ' την πρώτη στιγμή οι καθαρίστριες αντέδρασαν. «Σφίξαμε τις γροθίες μας και είπαμε να παλέψουμε να πάρουμε πίσω τις δουλειές μας». Από το κίνημα που άρχιζε να παίρνει από τη μία στιγμή στην άλλη σάρκα και οστά δεν μπορούσε να λείπει. Έτσι όταν έβγαλε εισιτήρια για Αθήνα εξήγησε στους δικούς της ότι αν δεν το έκανε δεν θα ήταν ο εαυτός της. Καθημερινά βρίσκεται στην Καραγεώργη Σερβίας. Κοιμάται στη σκηνή και πηγαίνει για κανένα μπάνιο στο γιου της που μένει στην Αθήνα. Μαζί με τις συναδέλφισσές της έχουν δώσει χρώμα στη μοναχική μέχρι πρότινος είσοδο του υπουργείου. Στους τοίχους και τις κολώνες του υπάρχουν αφί-

